

Ce ai cu țara mea, străine?...

*Ce ai cu casa mea, străine
De-o 'ncingi în vâlvătăi de foc?
Nici năvălirile barbare
Nu m-au putut clinti din loc.
Aici am învățat credința
Și-am măsurat întâii pași –
Zadarnic s-au trudit s-o fure
Atâtea cete de vrăjmași
Aici am îngânat cuvântul
Frumoasei doine românești –
Cu cât lovești mai mult în mine
Cu-atât mai rău mă oțelești.
Aici au suferit strămoșii
Legați pe rug, ori trași pe roți,
Și-au răsărit ca din poveste
În loc pozderii de nepoți.*

.....
*Eu cu pământul meu sunt frate,
Oricât ai vrea să mă dezbină –
Tu ești venit aici din pustă
Și n'ai în glie rădăcini!
Tu n'ai în țara mea morminte.
Când apele de munte cad
Nu descifrezi în glas de doină
Povestea codrilor de brad.
Ne-ai sfâșiat în două neamul
Și-l calci sub cizma ta, semeț –
În ziua răfuielii noastre
Îți voi răspunde cu dispreț!*

IUSTIN ILIEȘIU (1900-1976)

Sursa: Dacia Nemuritoare